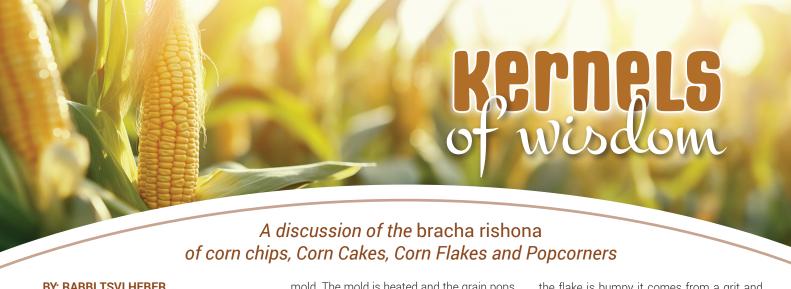

תשרי תשפ"ה OCTOBER 2024 |

COR - KASHRUTH COUNCIL OF CANADA

BY: RABBI TSVI HEBER

Tn this article, we address the appropriate brachos of contemporary products made from corn. There are two important points that should be clarified at the outset. Firstly, prior to the application of hilchos brachos to manufactured products, it is necessary to understand the metzius. Secondly, brachos on manufactured foods can change based on whether the process to make them becomes the normal way to consume that food. An example of this latter point is the bracha on hearts of palm. While the Gemara¹ is explicit that the bracha on hearts of palm is shehakol, many Poskim rule that nowadays the bracha has changed to ha'adoma.2 They reason based on the Gemara that explains that shehakol is appropriate since palm trees are not planted for their hearts. However, nowadays, palm trees are indeed planted for their hearts and the bracha changes to ha'adoma.

Corn chips are a snack food made from cornmeal (cornmeal is ground corn with a course and gritty texture) fried in oil or baked, usually in the shape of a small noodle or scoop. Snappy Snax, for example, lists whole grain corn, as opposed to corn flour, as an ingredient. For Corn Cakes, a measured amount of pre-mixed grain is dropped into a

mold. The mold is heated and the grain pops due to the high temperature of the mold. The popping grain cannot escape, and it fuses together in the circular shape of the mold that it is contained in.3 Corn flakes are made from corn kernels split into three equal parts, then dried, rolled into flakes and toasted. Finally, Popcorners are made from corn kernels that have been popped and then ground into a fine powder. The powder is then mixed with water and salt to create a dough, which is then formed into the shape of a chip. The chips are then fried in oil and served with a variety of dipping sauces. What are the brachos on these foods made from corn?

Some kashrus agencies have lists through which consumers can easily access information regarding the brachos of certified kosher products.4 If a corn flake cereal, for example, is not on the list, how does a consumer know what the bracha is? The Star-K writes that if the cereal lists corn flour the corn has been ground and reformed into pellets: therefore, the bracha is shehakol. If the cereal lists corn or milled corn, it may be a whole grain product and the bracha is ha'adoma or it may be ground and the bracha is shehakol. To determine the bracha one must look carefully at the various flakes. If they have jagged edges and the surface of the flake is bumpy it comes from a grit and the bracha is ha'adoma. If the corn flakes are relatively smooth with very small bumps and the edges are smoother the corn flakes are from a more uniform pellet and the bracha is *shehakol.*⁵ These guidelines are well publicized and as a result have become wellaccepted. But what is the halachic source that they are based upon?

The Rema writes that for a cooked or baked product made from kitnivos, such as corn. the bracha only changes from ha'adoma to shehakol if either it has been totally mashed into something whose source is no longer recognizeable, or it has been made into a cooked dish which is not as tasty as the raw product.6 This seems to substantiate the guidelines mentioned above. A product made from corn flour is *shehakol* because the corn has been ground to the extent that it is no longer recognizaeable. Whereas a product made from corn or milled corn may not be considered ground enough for the bracha to change.7 Some go as far as to say that even if made from whole corn or milled corn the bracha would be shehakol so as long as the source of the product is not recognizeable.8 Accordingly, all the products mentioned above should be shehakol. However, all of this is far from a simple matter.

Let us first consider whether the bracha of mezonos might be appropriate for products made from corn flour. After all, mezonos is not specifically reserved for products made from flour of the chameishes minei dagan (wheat, barley, spelt, rye and oats). Products made from rice flour also achieve the bracha of mezonos since they satiate.9 Should this not apply equally to products that satiate which are made from corn flour? While some Rishonim hold that such products should indeed be mezonos, others disagree. They feel that since it is not common to produce baked and cooked products from flour of kitniyos, the appropriate bracha cannot be mezonos.10 Others slighly modify this reasoning and say that it is not because it is not normal to make products from the flour of kitniyos, rather it is because such products never attain the same *chashivus* as products made from the flour of chameishes minei dagan or even of rice. Such flour contains qualities that allow

products made from the flour of kitniyos.11 Many Poskim, including the Mishna Berura, are not convinced of this argument and while they ultimately pasken not to make mezonos, they encourage people not to eat products made from kitniyos flour outside of a seudah.12

Now that we have determined that even mezonos might be a consideration for products made from corn flour. let's reconsider why ha'adoma should not apply. Rabbeinu Yonah contemplates this and suggests two possibilities. It can be because the original "fruit" is no longer recognizeable, thereby effectively converting the bracha to shehakol. Alternatively, it can be because we normally consume kitniyos in their whole state and not in this ground up fashion. 13 When the Beis Yosef brings this halacha, he combines the two reasons stated in Rabbeinu Yonah by suggesting that the reason that products which are no longer recognizeable lose their bracha is because

on jams made from fruit, the Beis Yosef states that in order for the bracha to change from ha'eitz to shehakol it must be both unrecognizeable and an abnormal way of consumption. In other words, the reason for the bracha change in unrecognizeable products is because they are not normally consumed in this fashion.¹⁵ In the case of fruit jam, the Mishna Berura is abundantly clear that only when the "majority" of fruit is not consumed as a jam does the bracha change to shehakol. This ruling comes from the Chave Odom who mentions that we follow the majority. 16 However, the Shulchan Aruch HaRav does not require a majority, rather that it should simply be the normal way of consuming the product. In such a case, he holds that even if the product is no longer recognizeable it's original bracha remains.17

Now let's come back to products made of

of eating kitniyos. He explains that if the kitniyos is mashed in a fine sifter then the bracha changes to shehakol since it is not the normal way of consuming kitniyos. However, if it is simply mashed with a fork then it is the normal way of consuming the product and the bracha remains ha'adoma. 18 The Mishna Berura rules like the Magen Avrohom.¹⁹ He then argues that since today it is just as normal to consume products made from corn flour as it is to consume corn in its original state, the bracha should remain ha'adoma.20

Historically, some argued that since the most common use of corn is for animal food that using it in any other food product is to be considered abnormal and the bracha would be shehakol.²¹ The problem with this argument is just that; it may be historical. While the majority of corn is still used for animal feed and fuel, a significant percentage is used for human consumption.

normal to use corn for food consumption just because the majority is used for animal feed and other uses. The words of the Shulchan Aruch HaRav who requires "normal" as opposed to "majority" ring true in contemporary society.

To directly address our questions above, it appears that all products made from corn, whether from split corn, corn grits, corn meal or corn flour which includes all of the products mentioned above should be ha'adoma since they are very commonly consumed and such consumption is quite normal. Those who are more careful might even consider them *mezonos* and consume them only in the context of a meal.

However, there is still room for justification of the custom to recite shehakol on products made from corn flour. What is the correct bracha for someone who decides to consume raw dough made from wheat, for example? The answer is shehakol, of course.

The reason

is because it is not normal to consume raw dough. Only after the dough is baked does it change for the better and take on the special bracha of hamotzee. What about dough made from rice flour? Also, the bracha is shehakol. Only after the dough is baked does it change for the better and take on the special bracha of mezonos. Now, what about dough made from corn flour? Similarly, the bracha is shehakol. When the product is baked into something that can be consumed, perhaps we can no longer apply the original bracha, similar to the two cases made above. And considering that there is no special bracha for products

baked from corn flour. the *shehakol* would remain its bracha.22

RABBI TSVI HEBER

Director of Community Kosher

בורא פרי האדמה מטעם דלא נטעי אדעתא דהכי אלא לעופות ופטום אווזות ועל דרך הדחק בני אדם עושין מהן פת. ואין זה עיקר פריין. 22 ע"פ מ"ש החת"ס בתשובה הו"ל בראש דבריו והוא דמבואר מברכות (ל"ז.) על פת אורז ודוחו דטחנו ואפאה דאי לאו דמברכיו עליה מזונות היינו מברכין עליה שהכל ע״ש. וא״כ כ״ש בפת או תבשיל בנעשה מתירס עכ״ל. ובסברא נראה דמכיון דמצאנו דכשנתשנה התירס לקמח היינו שינוי לגריעותא שנשתנה ברכתו לשהכל, עי׳ שו״ע (סימן ר״ח סעיף ה׳), כמו כן מסתבר דפקע כבר האדמה. ומכיוו דלית ליה עילויא אחריוא כמו שיש רפת חיטיו ואורז. ישאר עליו ברכתו שהכל ולא אישתני חזרה להאדמה. וכן נראה רדעת המג"א (סימו ר"ח ס"ק י"א). והמשר"ר (שח) בנועח הראשוו. וכעין זה כ׳ בספר מקור הברכה (אות כ״ה) דפקע הברכה כשיש עינוי ואינו חלוי בניכב הפבי ע״וע

בהם דבש ותבליו מברכים שהכל דנפיק ממילתייהו וההיא הומלתא (דאתי מבי הנדוואי) י"ל דהטעם משום דאורחייהו בהכי משום הכי וחשר קיימי רמילתייהו משא״כ רדרר שאיו דרכו חדיר להיות מעור

16 חיי אדם (כלל נ״א סעיף י׳)

17 שו"ע הרב (סימן ר"ב סעיף י"ז) 18 מגו אברהם (סימו ר״ח ס״ק י״ג)

19 משנה ברורה (שם ס״ק ל״ח)

20 משר"ר (שח ס"ק ל"ג) ז"ל ואפשר לומר עוד טעח מפני שאיו דרר אכילתו בכר שאיו דרר לעשות פת מדוחו על כו יברר שהכל. והנה לפי טעם זה במדינות דדרכן לעשות פת מטערקעיש"י ווי"ץ (תירס) לכאורה ברכתן בורא פרי האדמה כיון שדרכן בכך. 21 משנ"ב (שם) בשם החתם סופר (סימן נ') דבכל מקום אין מברכין

לו לעשות כו יברר שהכל. ועי׳ ביאור הלכה ד״ה על פת דחו מסיק שמי שמברך שהכל בודאי יש לו ע"מ לסמוך. 13 וא״ת למה לא יררר על פת של קנוניות רפה״א כמו שמררר על הקטניות? דכיוו שנשתנה ויצא מתורת פרי איו אנו יכוליו לומר עליו רפה״א. ואפשר לומר שמפני שדרר אכילתו והואתו כל השנה היא כשהוא פרי ועכשיו יצא מתורת פרי אין דרך הנאתו בכך הלכך בפת של קטניות או בקמח שלהם שמבשליו אותו ועושיו ממנו מאכל. מברך תחלה שהכל ולבסוף בורא נפשות עכ"ל. 14 ב״י (שח סימו ב״ח) ז״ל ועל מ״ש בבינו בשח הבא״ש דעל תבשיל

דשאר מיני קטניות מברר שהכל תמהני אמאי לא יברר בורא פרי האדמה? ואפשר דרשות כשלו הקטויות עד שותמעכו מיירי דכיוו דאין זה דרך אכילתן אין מברכין עליהם בורא פרי האדמה. 15. נודנדניות שמבשלים אותם עד שהם נימוחים לנמבי ומעבבים להו כמזונות. וכ״כ בב״י.

11 שו"ת חתם סופר (תשובה נ') דלא בהזנה וקביעות סעודה תליה מילתא אלא בחשיבות לחם וחיוב חלה וחימוץ וכל הני מילי לית להו חשיבות חוץ מאורז דתנן במתני׳ בחלה (פרק ג׳ משנה ז׳) העושה עיסה מן החיטין ומן האורז אם יש בו טעם דגו חייב בחלה וכו׳ ומפ׳ בירושלמי הטעם משום חיטין גוררין את האורז לעשות לחם חמץ ע״ש.

12 שו"ת חתם סופר (שם) אבל אני מסופק בדבר הרבה וכו' כי אפשר שהוא מיו אורז וכו׳ ולעניו ברכה אפשר שהוא מיו אורז הנגבר אחב ע"י החטיו וברכתו במ"מ וכו' שהרבה כח החימוץ יש בהם אפילו מו האורז ויעו כי איו רידיוו דרר ררור וכו׳ לא יאכלוו אלא רתור סעודה עכת״ד. המשנה ברורה (סימן ר״ח ס״ק ל״ג) מביא דעת החת״ס שלא לאכלו אלא בתוך הסעודה. ובשערי ציון (ס״ק ל״ג) כ׳ דאם א״א

הלוי ח"ח (סימו ל"ו). וזאת הברכה לוח הברכות (הערה ק"ג) בשם

9. הרא"ע (פרק ו' סימו ח') סורר דררכת מזונות שייר לכל פת הזו. דפת אורז לאו דוקא וגם על פת דוחן מברך במ״מ דגם דוחן מיזן זיין וסועד הלר כמו אורז. וה״ה רכל דרר שהוא מזוו כמו הפריצ״ו דדרר לאכלו למזון (הוספת רבינו יונה). אבל העושה פת ממיני קטניות מברר שהכל כי אינם אלא להתענג. וזה דלא כהרי"ף דסבר דברכת מזונות שייך <u>רק לה' מיני דגן ואורז</u> ולא לשאר מינים ואף לאלו שמזינים. ושאני אורז דלדעת ב' יוחנו בו נובי היינו מיו דגו המחמיץ. ואף שלא ס״ל כן מ״מ לענין הברכה ס״ל דמברכין מזונות משא״כ

> .עאר מיני קטניות. 10 שיטת רבינו יונה (ל"ו:) דפת מקטניות אין מברכים עליו אלא שהכל דאין דרך לעשות פת כ״כ מהקטניות כמו מהאורז והדוחן ולא דיינינן

1 ברכות (ל"ו.)

2 וזאת הברכה בלוח הברכות, ש" הרה"ג ר' חיים ישראל בעלסקי OU זצ״ל הורא רווערסייט של

What bracha do you recite on hearts of palm? - Halacha Yomis LOU Kosher Certification - OU Kosher Certification https://www.cornthins.com/en-us/frequently-asked-questions 3

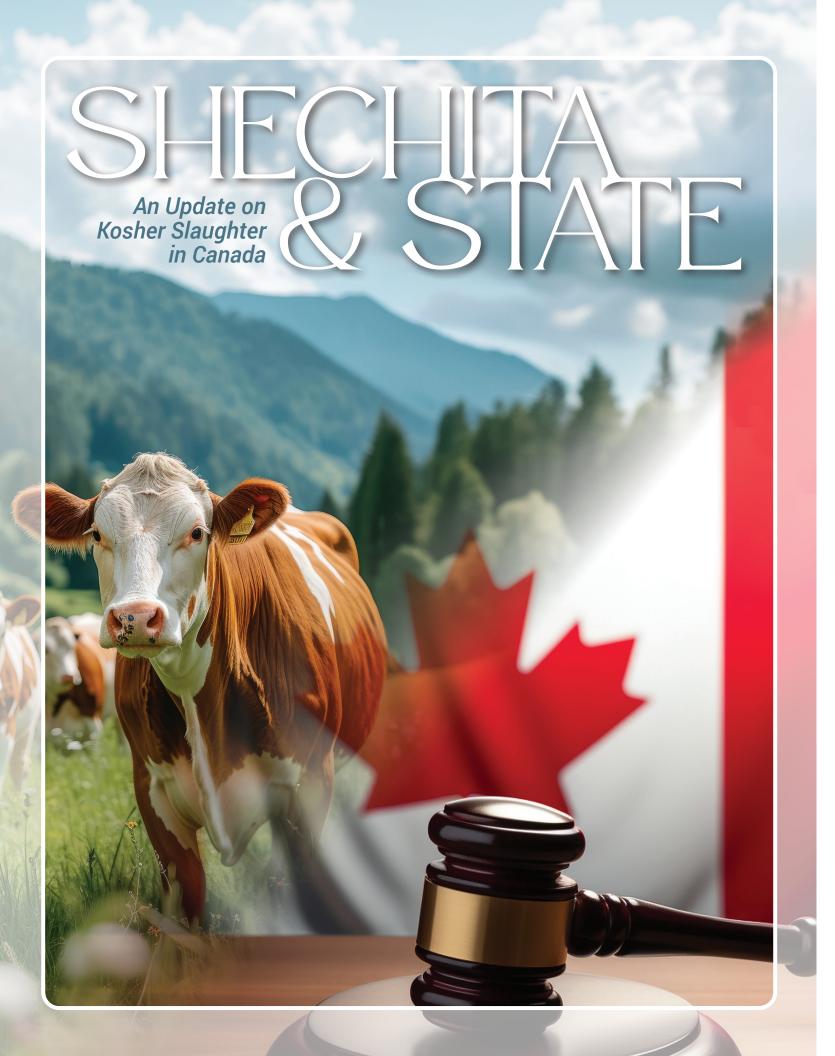
Cereals and their Brachos Kosher Listing: STAR-K 4

Brachos for Breakfast | STAR-K Kosher Certification 5 6 במ״א (סימו ב״ח סעיף ח׳)

7 ספר וזאת הברכה לוח הברכות, ספר פתחי הלכה לוח הברכות, לוח הברכות שע"י הוועבסייט של הOU, ושו"ת אור לציון ח"ב (סימן

8 וכ״כ בשו״ת אגרות משה חלק אבה״ע (סימן קי״ד), שו״ת שבט

"Is the Canadian government trying to ban shechita?" The short answer is no. The longer answer requires more explanation.

BY RICHARD RABKIN

Tosher slaughter is enshrined under Canadian law as an acceptable method of animal slaughter and its implementation is regulated by the Canadian Food Inspection Agency (CFIA). In 2018 the government passed legislation called the Safe Food for Canadians Act, and in January of 2019 the CFIA published new guidelines relating to shechita. These guidelines introduced new indicators that were required at slaughterhouses to ensure that animals are unconscious prior to moving them on the production line. These new indicators can take up to a few minutes to administer and in modern slaughterhouses they slow down the production line significantly. So much so, that abattoirs which once happily accommodated kosher slaughter in Canada started closing their doors to the Jewish community because they can't accommodate such a slow line speed and they do not want to be associated with a practice that the government views as inhumane.

We expressed our grave concerns to the CFIA, trying to negotiate with them over the course of a couple of years but unfortunately, we were not able to come to a resolution. As a result, the Kashruth Council of Canada (COR), the Jewish Community Council of Montreal (MK), Mehadrin Meats and Shefa Meats, together with significant support from CIJA, UJA Federation of Greater Toronto and Federation CJA in Montreal and some generous philanthropists, sued the government to remove these new restrictive guidelines.

We took this action because we felt that we had no choice. Because of the abattoir closures, the Canadian Jewish community had to begin importing significant amounts of meat from outside the country. This is not a viable long term solution because it can affect both supply and cost. But more importantly, we felt that these new guidelines were a direct attack on Jewish tradition. One of the hallmarks of a thriving Jewish community is a stable and secure access of domestic kosher meat. Furthermore, historically, attempts to restrict shechita have often been accompanied by dangerous antisemitism falsely associating Jews with cruelty.

Efforts to restrict *shechita* are so misplaced precisely because shechita is a humane method of animal slaughter. As is well known, animal welfare is an important Jewish value and causing unnecessary pain to animals is prohibited by the principal of tzar baalei chayim. That is why the knife used by shochtim has to be razor sharp without even the slightest nick, so that the cut is painless, and the animal doesn't suffer unnecessarily, even for a split second. This is not just attested to be the weight of Jewish tradition; it was echoed by our impressive team of medical and scientific experts. This team includes a senior veterinary surgeon, neurologists, cardiologists, a neuroscientist and others. They have all produced reports indicating that the best evidence is that shechita causes unconsciousness as quickly as stunning and possibly faster, ensuring a humane slaughter of the animal obviating the need for the CFIA's new indicators. In fact, there is no reliable scientific evidence to support the claim that absent the use of the CFIA indicators, performance of shechita would result in an inhumane treatment of animals

What then is the CFIA's issue? The argument is that after shechita, the animal might still be conscious and might still experience pain and as a result it should be left alone for a period of time, up to a few minutes, before moving it along the production line. But the science demonstrates that this is incorrect. Within a few seconds after shechita the animal rapidly proceeds to unconsciousness, similar to how a person might faint. When someone requires surgery for example, he is unconscious and thus does not feel the surgeon's knife. This is similar to what the animal goes through after shechita. This evidence was introduced by our lawyers in court.

In April of 2024 we brought a motion for an interlocutory injunction to ask the courts to direct the CFIA to cease using their new indicators of unconsciousness. We introduced the scientific evidence supplied by our experts but also relied on religious freedom rights afforded under the Canadian Charter of Rights and Freedoms (the "Charter").

In July of 2024 Mr. Justice Regimbauld handed down his decision in our favour. In his reasons, he wrote:

The Guidelines are also discriminatory as they unfairly associate a religious practice of shechita to animal pain, and impose a challenge that does not apply to non-kosher meat production. The Guidelines therefore impose on Jews a burden and deny them benefits in a manner that has the effect of reinforcing, perpetuating, or exacerbating a disadvantage. Their Charter rights to freedom of religion and the right to equality enshrined in the Charter are therefore unjustifiably restricted.

Since Justice Regimbauld's decision, some of the abattoirs that previously closed to kosher slaughter have expressed interest in resuming production while others new to kosher are exploring the idea altogether. These are certainly positive developments. But abattoirs need predictability and that will only come when we have a final pronouncement from the courts or the CFIA.

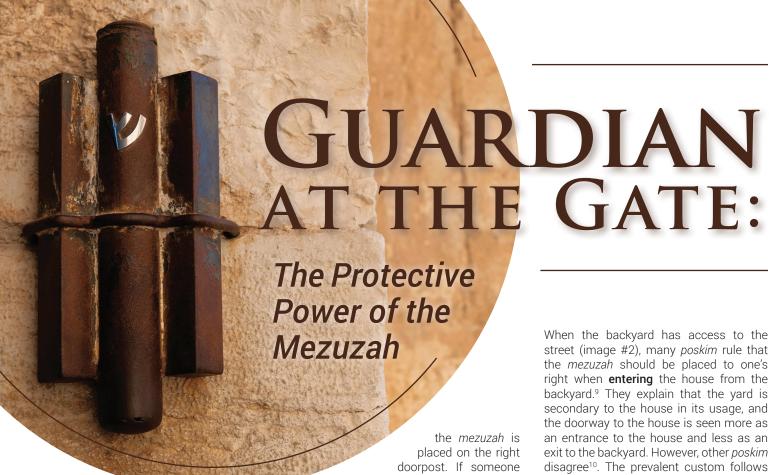
It is important to note that since the court's decision, CFIA officials in Ottawa have engaged with us in a spirit of cooperation and have expressed their interest in working with the Jewish community within the framework of their mandate. We are hopeful that this will continue

Like many communities worldwide, the Canadian Jewish community feels less secure now than in recent memory. Understandably, threats to kosher slaughter only heighten this sense of unease. We remain hopeful that a long-term solution can be reached-one that acknowledges shechita as a humane method of animal slaughter and reaffirms the place of Canadian Jewry within the broader fabric of Canadian society.

RICHARD RABKIN

Managing Director

BY: RABBI ASSAF **AVRAHAM SWISSA**

Tn each of the first two paragraphs of the Shema, the Torah mentions the mitzvah L of affixing a *mezuzah* in the doorway of one's home¹. The Gemara (Menachot 32b) derives from the word בשעריך that the mezuzah needs to be mounted within the threshold of the doorway, between both doorposts and underneath the lintel. The Gemara also infers from the word בשעריך that one must attach the *mezuzah* securely to the door post.

The Rambam² writes: "A person should be very careful with the mitzvah of mezuzah because it is a constant obligation. In addition, each time a person goes in and out [of his house] he will encounter the name of Hashem and will be reminded of His love towards us. This will awaken him from his slumber and [save him] from the folly of pursuing that which is transient.3"

THE RIGHT POST

The Gemara (Menachot 34a) learns from the word דרך ביאתך - the way you enter, that the *mezuzah* must be placed on the post to one's right when entering into the doorway. Because most people begin walking by raising their right foot⁴, therefore,

placed the *mezuzah* on the the first opinion.11 left doorpost, he has not fulfilled

But sometimes it is not clear which is the right doorpost. For example, when a door is situated between two rooms, which room is the doorway serving as an entrance, and which one is functioning as an exit? Determining this will impact on which side the mezuzah should be installed.

To decide, the following questions, listed in order of priority, must be answered:6

- 1. Do both rooms' functions require affixing a mezuzah?
- 2. Is one room an inner room?
- 3. Which way does one enter more frequently?
- 4. Which one is the primary room?
- 5. Where are the hinges of the door located?

the mitzvah.5

A common scenario one may encounter is when a doorway opens to a backyard (or balcony) that does not lead out to the street (image #1). In such a case, although the Chazon Ish writes⁷ that the mezuzah should be to one's right when **entering** the house from the backvard, the overwhelming majority of poskim disagree. They maintain that the *mezuzah* should be placed to one's right when **going out** to the backyard. Since the only way to access the backyard is through the house, it is treated as an inner room of the house.8

When the backvard has access to the street (image #2), many poskim rule that the *mezuzah* should be placed to one's right when **entering** the house from the backyard.9 They explain that the yard is secondary to the house in its usage, and the doorway to the house is seen more as an entrance to the house and less as an exit to the backyard. However, other poskim disagree¹⁰. The prevalent custom follows

DOUBLE DOORS

When the right door of a double entryway is kept locked and rarely used but is opened when needed (e.g. to accommodate large gatherings), it is considered a door according to all poskim. Therefore, the mezuzah should be placed on the right doorpost. However, if the right door is only opened to provide space for large deliveries, poskim disagree as to whether one should still affix the mezuzah on the right doorpost,12 or on the right door instead, as it serves as a doorpost (image #3 illustrates the second opinion)¹³. Rabbanim rule like the first opinion.¹⁴

LEFT-HANDED SLIDING DOOR

Let's look at a case of a left-handed sliding door. Such a door has the sliding door-panel on the left side when viewed from the exterior, and a stationary panel on the right.

Many halachic authorities hold that one is obligated to place the mezuzah on the right doorpost when entering the house (spot A in image #4).15

However, since only the left side of the doorway is entered through, some *poskim* write that the *mezuzah* should be put on the end of the fixed right panel (spot B in image #4), as the panel is considered an

extension of the wall.¹⁶ Rabbanim rule like the first opinion. 17

PURCHASING AND CHECKING THE MEZUZAH

One should invest in buying a mezuzah which is beautifully written (mehudar), from a *sofer* who one knows is ירא שמים and is proficient in all the laws relating to סת״ם (sefer torah, tefillin, and mezuzah).18

The mezuzah should be checked every 3.5 years.19 If a mezuzah is located in a humid area, it must be checked more frequently (i.e. once a year) since humidity can easily ruin a mezuzah.20 It is a minhag chasidut to check one's *mezuzot* every year in the month of Flul 21

ENTERING AND LEAVING A HOUSE

The Rama (285:2) writes to place one's hand on the mezuzah when entering and leaving the house. The *Chida* ²² guotes from the Arizal to touch the name שקי on the mezuzah and kiss that hand. The Rama adds that one should say the following tefilla: ה' ישמור צאתי ובואי מעתה ועד עולם. The Ben Ish Chai 23 brings a longer nusach: ה' ישמור צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. קל שקי יברך אותי ויתן לי רחמים.

THE OUTERMOST TEFACH

The Gemara (Menachot 33b) tells us that the mezuzah should preferably be placed on the outermost *tefach* of the doorpost.²⁴ This serves a dual purpose:

- First, people will immediately see the mezuzah and remember the oneness of Hashem.
- · Second, the entire house from the outer tefach inward - will be protected from spiritual and physical harm.²⁵

The Gemara teaches that a king of flesh and blood remains inside while his servants stand outside and protect him. In contrast, we sleep in our beds and הקדוש ברוך הוא watches over us from outside. Furthermore, even when we leave the house we are protected because of the mezuzah.26

May the merit of this great mitzvah offer protection for the entire Jewish people.

RABBI SWISSA

Rabbinic Field Administrator

מתחזקים ומתתקנים יחד, ומניחים ידיהם על ראשו בזמן שנכנס, ופותחים ואומרים. אוי לו לפלוני נשיצא מרגשות אדונו. מאותו זמו והלאה. הוא נמצא בלי 26 גמ' מנחות (לג:). מהרש"א בחי' אגדות, וז"ל והוא משמרן מבחוץ שנאמר השמש ונו׳ לפי שכל המאוכעות בעות הבאות בעולם נתנו ביד מזלות כמו שאמרו איו מזל לישראל על כו אמר שרמצות המזוזה השמש והירח שרהיותר בפנים ישמרב הקב״ה מבחוץ דהיינו יד ימינב ימיו ביאתר לבית ושמא תאמר בצאתך לא יהיה שומרך ע"כ אמר ה' ישמר צאתך ובואך וגו' שישמור במצות מזוזה צאתר דהיינו מבחוץ כמו בבואר מבפנים. עכ״ל.

1 פרשת ואתחנו (דברים ו'. ט') ובפרשת עקב (שם י"א. כ'). 2 רמב"ם הל' מזוזה (פ"ו הי"ג) וז"ל: חייב אדם להזהר במזוזה מפני שהיא חורת הכל תמיד וכל זמו שיכוס ויצא יפנע ביחוד הנעם שמו של הקדונע ברוך הוא ויזכר אהבתו <u>ויעור משנתו ושגיותיו בהבלי הזמן</u>. וידע שאין דרר העומד לעולח ולעולמי עולמים אלא ידיעת צור העולח. ומיד הוא חוזר לדעתו והולר בדרכי מישרים. אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפליו בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו מוחזק הוא שלא יחטא שהרי יש לו מזכירין רבים והן הם המלאכים שמצילין אותו מלחטא שנאמר (תהילים לד ח) ״חנה מלאר ה׳ מריר ליראיו ויחלצח״

3 כו מלוקט בספר הלכות מזוזה לר' יצחק שורבה שליט"א, עמוד ח'. 4 גמ' יומא (י"א:) דרך ביאתך וכי עקר איניש כרעיה דימינא עקר ברישא. ורמ"א

5 שו"ע (שם) ואם קבעה משמאל פסולה.

7 חזו"א (חי' קח"ח אות ה') בית מאיר (בפ"נו ח"ב)

8 ט"ז סק"ד. וכמהרי"ל. וכ"כ באגרות משה יו"ד סי' קפ"א. חובת הדר (פ"ח ח"א סק"ו). יריע אומר (ח"ד סי' כ"ג אות ו') אור לציוו (ח"א יו"ד סי"ד). ילהו"י (הל' מזוזה סעי' כ"ו). שכל טוב (רפ"ט אות ה"ז). וכיוו שהדבר שנוי במחלוקת יקבע כלא בבכה דספק בבכות להקל ואם היה החצב מקובה ויש בו ד' אמות על ד' אמות אז יקבע בברכה בימין הנכנס לחצר לכו"ע. כ"כ ראול"צ (ועח) וכ"כ במועפנו המזוזה (פי"ז ה"נו)

טפילות להרית. והדלת הוי כניסה לרית. אגרות משה (ח״א יו״ד סי׳ קפ״א). אור לציוו (ח"א יו"ד סוף סי' י"ד). מזוזות ביתר להגרח"ה (רפ"ט סקט"ז). ילקו"י (הל' מזוזה סעיי בייו) חלקת בנימיו (בפיינו סייק מייח) מעשפנו המזוזה (פייז הייב) 10 פתחי מוזוזות (רפ"ט סק"ל) דאם עפ"י רוב נכנסים לבית בפתח אחר, אז הפתח שביו החצר לבית נידוו כיציאה לחצר וקובע את המזוזה בימיו יציאתו

11 שאלתי את הרב שלום יעקב פעלדער שליט"א היאך נוהגין והשיב שנוהגין

לקבוע בימיו הכניסה לתור הבית. 12 אנור ראהליר (פר״ר ה״נו) ור״ר רוערל נוור (רפ״נו אות רח״נו)

13 חורת הדר (פ״ח ח״ג ה״ג הע׳ ח׳ ־ י׳). ועיי׳ רחונו השני (רפ״נו סק״ו שעה״צ מ״ח*) שכתב שאם נתקעה וא״א לפותחה וביטלה. ודאי צריר לקבוע על הדלת ולא על המזוזה. ובזה מיקרי ג״כ פרץ פצימיו.

14 שאלתי את הרך דוד פאח שליט"א והשיר לקרוע על המזוזה הקרועה. ולא על הדלת. וכו השיב הרב אהרו מילר שליט"א בשם אביו הגרש"א מילר שליט"א. 15 שכל נוור (רפ״נו אות קר״נו) שאיו על הדלת הקרועה תורת מזוזה. ומה

שמקוח עמידת הדלת מצמצח את חלל הפתח איו זה מרטל שם מזוזה ממזוזת הפתח

16 חובת הדר (שם). וע"ע בספר ביתך ובשעריך (סי' ו') שמחלוקת החובת הדר והחולקים כדלת הזזה תלויה בחקיבה בהלכות מזוזה. שלחובת הדב דין חיוב מזוזה הוא דין בגברא, ולהחולקים ס״ל מזוזה הוא דין בבית. ע״׳ש.

18 ספר הלכות מזוזה לר' יצחק שוררה שלינו״א. עמ' ח', מגו אררהח (ל"ט סקי"ג). .19 יומא י״א

.21 מנוה אפריח או״ח סי׳ תקפא. 22 בו איש חי (שנה ב' פר' כי תבא ה"ג).

23 ברכי יוסף סי׳ רפ״ה אות ב הביא שכתב האר״י ז״ל שיניח אצבעו הנקרא אמה על שקי וינשקנו ויתפלל לה' שישמרנו בשם שקי וחילופי אותיות המאוחדות ת - כ - ה שיצילנו מיצה"ר.

24 שו"ע (רפ"ט ס"ב) איזהו מקום קביעתה בתור חלל הפתח בטפח הסמור לחוץ. 25. בו יהוידע (שבת לב:) וז"ל: ונ"ל בס"ד לכו כתיב על מזוזות ביתב, תיבת מזוזות הם אותיות זוז מות. ר"ל זזו כל הבנים מו המות ע"י מצוה זו.מכאו דוגמא

לשמירת הגוף. דוגמא לשמירת הנפש איכא בזוהר פרשת ואתחנו (דף רסג:). וז"ל תרגום הסולם: " מצוה. שהאדח יקרע מזוזה לפתחו. שיהיה כל אדם תעמר ע"י הקר"ה בעיוצא מו הבית ובעירא אל הבית וזה חוד ה' יועמר צאתר ובואר מעתה ועד עולם. כי סוד המזוזה הוא נמצא תמיד על הפתח וכו'. כי האדם אינו שומר, חוץ משמירה של הקב״ה, שהוא שומר תמיד, ונמצא בפתח הבית, והאדם בפנים הבית. ועוד, טעם למזוזה, כדי שלא ישכח האדם זכרוו הקב"ה לעולם.וכו'. סמור לפתח. כנגד ב' מדרגות. מזדמו שד אחד. שיש לו רשות להזיק. והוא עומד בצד שמאל של הפתח. נושא אדם את עיניו ורואה סוד הנעם נעל אדונו נערמזוזה (נעקי) נערימיו הפתח ונזכר בו איו הנעד יכול להזיק. ואם תאמר, אם כן, זה נכון כשהאדם בא אל הבית, אבל כשיוצא מן פתח הבית לחוץ, הרי השד, שנמצא בצד שמאל של הפתח, עומד אז לימינו של האדם. והמזוזה בשמאלו. ואיר נשמר האדם אם המזוזה שורה לשמאלו. ומשיב, אלא כל מה שעשה הקב״ה כל דבר ודבר הולך אחר מינו. באדם נמצאים ב' מדרגות, אחת מימינו ואחת משמאלו, אותה שבימין נקראת יצר הטוב. ואותה שבשמאל נקראת יצר הרע. כיוו שיוצא האדם מפתח ביתו. אותו השד נושא עיניו. ורואה את יצר הרע כשהוא שורה לשמאל. הוא נמשר לאותו הצד שהיצר הרע נמצא, דהיינו לשמאל, והוסר מימין, ואז באותו צד שמאל עומד אז השם של אדונו. דהיינו המזוזה. ואינו יכול לקרב אליו להזיק לו. והאדם יוצא וניצל ממנו. כשהאדם מתקו מזוזה לפתחו. כשאותו האדם נכנס לביתו. יצר הרע ההוא והשד ההוא שומרים אותו בעל כרחם, ואומרים זה השער לה׳ צדיקים יבואו בו. וכשלא נמצאת מזוזה לפתחו של אדם. היצר הרע ואותו השד.

BY RABBI YECHIEL TEICHMAN

The requirement to wait after eating meat before consuming dairy is well known. But what must be done before eating meat after having dairy?

The Shulchan Aruch¹ paskens that a person may eat meat after eating cheese without waiting, provided that his hands are clean from cheese², and that he cleaned out his mouth by eating and drinking (kinuach v'hadacha).

Kinuach (wiping) can be done by eating any bulky food besides flour, dates and green vegetables, as these foods tend to stick to the palate. Hadacha (rinsing) is done by drinking.

The Poskim discuss whether brushing one's teeth and rinsing afterward is an acceptable alternative to cleaning the mouth³. The consensus among many contemporary Poskim4 is that brushing is not as effective as eating something. Eating food wipes the surface of one's entire mouth (i.e. teeth, gums, and palate), while brushing only cleans a small area of the mouth, namely the teeth.

If one does not have any parve food to eat between milk and meat, Rav Shlomo Miller advised that brushing carefully one's entire mouth, and rinsing would be an acceptable substitute for eating something.

The Gr"a⁵ and the Pri Chadash⁶ write based on the Zohar that one should not eat meat immediately after eating cheese; instead, he should wait one hour and bentsh before doing so. A common minhag is to wait one half-hour. According to some Poskim waiting this length of time and bentshing fulfills the Zohar's instruction.

The requirement to perform *kinuach v'hadacha* applies to someone who wishes to eat meat right after eating cheese. Does that requirement extend beyond that time-frame? After how much time can we assume no dairy residue remains?

Many *Poskim* (Emes L'Yaakov Yoreh Deah note 37, see also Psakim U'tshuvos) say that once one hour passes, kinuach v'hadacha are no longer required. Waiting one hour accomplishes what kinuach v'hadacha accomplishes. A source for this approach can be found in the Shach. The Mechaber⁷ requires waiting six hours after eating meat before eating dairy. The Rema writes that some maintain that if one finishes eating, bentches and does kinuach v'hadacha, he may eat cheese. The Rema continues by stating that where he lived, the accepted minhag was to wait one hour. The Shach8 writes that after one hour passes and one's mouth seems to be clean, kinuach v'hadacha is not required. The requirement for kinuach v'hadacha is only relevant according to the approach that allows eating cheese immediately after bentching. If one waits before eating cheese, however, then kinuach v'hadacha is not required. These Poskim arque that if waiting one hour obviates the need for kinuach vhadacha after eating meat, then certainly it does so after eating cheese, since eating meat after dairy is more lenient. (Minchas Yaakov, however, writes that one should be machmir and follow the approach of the Taz who requires kinuach v'hadacha even when one waits after eating meat, as does the Pri Megadim. The Pri Chodosh and Eliyohu Rabah¹¹ follow the Shach. The Chochmas Odam¹² explains the Rema according to the Shach's understanding. This guestion is relevant for someone who is ill and must eat dairy soon after consuming meat.)

על ידי קנוח והדחה (תוס׳ ומרדכי פכ״ה והגהות אשיר״י והג״ה מיימוני פ״ט דמ״א וראבי״ה). והמנהג הפשוט במדינות אלו. להמתיו אחר אכילת הבשר שעה אחת. ואוכליו אחר כר גבינה. מיהו צריכים לברר גם כו ברכת המזוו אחר הבשר (ע"פ הארור והגהות ש"ד). דאז הוי כסעודה אחרת. דמותר לאכול לדברי המקיליו. אבל בלא ברכת המזוו. לא מהני המתנת שעה. ואין חילוק אם המתיו השעה קודם ברכת המזוו. או אחר כר (ד"ע ממהרא"י ולאפוקי או"ה). ואם מצא בשר בין שיניו, אחר השעה, צריך לנקרו ולהסירו (ד״ע ממשמעות הר״ן הנ״ל). ויש אומרים דאין לברך ברכת המזון על מנת לאכול גבינה (ארוך בשם מהר"ח), אבל אין נזהרין בזה. ויש מדקדקים להמתין שש שעות אחר אכילת בשר לגבינה, וכן

ז צריך לוקרו ולהסירו וכרך נתראך בס"ק ד' דצריך הדחה וקיוום הפה אבל ודאי אם לא מצא בער ביו שיניו דהמוהג בהמתנת שעה סגי אפי׳ בלא קינוח והדחה וכ״כ באו״ה שם ד״ד ומביאו בת״ח לפסק הלכה וכ״נ ומ״ש הרב די״א מיד אם סילק ובירך מותר ע"י קינוח והדחה משמע דקינוח והדחה מיהא בעי היינו אם בא לאכול מיד אחר שסילק ובירך ודברי הל"ח (דף רי"ח ע"א) אינם מובנים לי בזה:

9 פרי מגדים יורה דעה משבצות זהב סימו פט ס״ק ב

ב) אחר עיין נו״ז ותוכן כוונתן דמי ועהוא בן תורה אין לאכול גבינה אחר בער עוף ב״א אחר עעו עעוות ובאוי לגעור בו אח אינו עושה כן וגם צריך סילוק וברכת המזון ואם אכל בשר בלא פת צריך ברכה אחרונה ומאן דאין בן תורה ומיקל בשעה 💮 13 דרכי תשובה סימן פט ס״ק לא א' עכ"פ בעי הדחה וקינוח הפה דקולא זו נמשך מתוס' דסעודה אחריתי היינו ברכת המזון שהביא הר"ב בהג"ה דלא כש״ך אות ז׳ דמחלק בין המתנת שעה א׳ דאין צריך קינוח והמעיין בד״מ שהביא לשון מהרא״י משמע דהמתנת שעה הוא להחמיר ולא להקל וזה יורה כט"ז:

10 פרי חדש יורה דעה סימו פט ס״ה ז

[ז] צריך לנקרו כו׳. וכבר כתבתי בס״ק ד׳ דצריך הדחה וקינוח הפה. ומיהו אם לא מצא בשר בין שיניו אף לנוהגים להמתיו שעה אחת סגי בלא קינוח והדחה. ומה שכתב ההג״ה לעיל שאם סילק ובירר מותר ע״י קינוח והדחה דמשמע דקינוח והדחה מיהא בעי היינו אם בא לאכול מיד אחר שסילק ובירך, וכן כתב בש״ך [ס״ק ז]:

11 אליה רבה סימו קעג

to Meat DISCUSSION

According to the aforementioned Poskim, those who wait one halfhour after dairy must do kinuach v'hadacha before eating meat. Indeed, Basar B'chalav (R' Zev Hofstedter) guotes Rav Moshe Shaul Klein who advises that the public should be made aware of this requirement. On the other hand, some *Poskim* (Ray Moshe Aryeh Freund, Rav Shlomo Zalman Ulman) maintain that after one half-hour passes from when one ate dairy, kinuch v'hadacha are no longer required.

Rav Refoel Blum, (Kashau Rav in sefer Birchos Shamayim Y.D. 22) writes that it is proper to do kinuach v'hadacha even after waiting one half-hour. However, he finds justification for those who wait one half-hour after eating soft cheese, and only rinse their mouthhadacha without kinuach-before eating meat.

This is based on the following two reasons:

- 1. The Rashash¹³ asserts that after drinking milk one may clean his mouth by doing hadacha (rinsing) alone; kinuach is not required. Kinuach is only required when one eats (semi-hard) cheese which sticks to the mouth. Ray Blum suggests that butter, yogurt and soft cheese is similar to milk and hadacha suffices according to the Rashash
- 2. The Rashb"a (quoted by the Gr"a¹⁴) maintains that between eating dairy and meat it is enough to do either kinuach or hadacha. Although the Shulchan Aruch requires both, Eliyohu Rabah¹⁵ paskens that hadacha is enough. Where one half-hour has already passed, and one ate soft cheese, one may rely on the Eliyohu Rabbah and eat meat after doing hadachah alone.

Rav Blum concludes that, although it is better to do kinuach v'hadacha, the general practice to rely on hadachah after waiting one half-hour after eating soft cheese is justified.

As in all matters of halacha one should consult with their Rav to determine which custom to follow.

RABBI YECHIEL TEICHMAN

Rabbinic Administrator and Halachic Advisor

Regarding Unkashered Liver

Please be advised that as per a decision of the Rabbis of COR's Rabbinical Vaad HaKashruth, unkashered liver is no longer being sold in Toronto. The Rabbis heard many unfortunate stories from kosher consumers who purchased unkashered liver in supermarkets and served them in their homes without the necessary kashering. Detailed kashering instructions were previously included on the packaging of unkashered liver, but it seemed that too many people were not careful enough to read these instructions properly. This is the reason why none of the other major kashrus organizations with whom we consulted permit the sale of unkashered liver to consumers. Ultimately, this is why the Rabbis decided that selling unkashered liver in Toronto is too great of a risk to justify.

We would like to note that prior to making this decision, we conferred with local proprietors who reassured us that they have the capacity to kasher liver in Toronto to meet the needs of kosher consumers in the city.

In previous generations, shechted chickens were sold without being fully kosher as they still required soaking and salting to remove forbidden blood. Over time, this was phased out and kosher certifiers only permitted the sale of fully kosher chickens to end consumers as the expertise of kashering chickens at home became less well known. Similarly, kosher certifiers today do not permit the sale of chicken livers that are not yet kosher. COR's recent decision brings us in line with the industry standard in place amongst kosher certifiers today.

1 שולחן ערוך יורה דעה הלכות בשר בחלב סימן פט סעיף ב

אכל גבינה, מותר לאכול אחריו בשר, מיד, ובלבד שיעיין ידיו שלא יהא שום דבר מהגבינה נדבק בהם. ואם היה בלילה, שאינו יכול לעייו אותם היטב. צריר לרחצם. וצריר לקנח פיו ולהדיחו. והקינוח הוא שילעוס פת ויקנח בו פיו יפה. וכו בכל דבר שירצה. חוץ מקימחא ותמרי וירקא. לפי שהם נדבקים בחניכים (פי׳ מקום למעלה מבית הבליעה קרוב לשינים) ואיו מקנחים יפה. ואחר כך ידיח פיו במים או ביין. במה דברים אמורים, בבשר בהמה וחיה. אבל אם בא לאכול בשר עוף, אחר גבינה, אינו צריך לא קינוח ולא נטילה. הגה: ויש מחמירין אפילו בבשר אחר גבינה (מרדכי בשם מהר"ם וב"י בא"ח סעיף קע"ג), וכן נוהגין שכל שהגבינה קשה אין אוכלין אחריה אפילו בשר עוף, כמו בגבינה אחר בשר. (וכן הוא בזוהר). ויש מהיליו, ואין למחות. רה שיעשו הנוח והדחה ונטילת ידים. מיהו טוב להחמיר.

2 ע" ש"ך ס"ק ט" שיש לרחצם אף ביום לפי שלפעמים הגבינה שמינה ונדבקת בלחלוחית הידים ולאו אדעתיה וכן דעת

4 פתחי הלכה רב בנימיו פארסט עמוד 196 והלכות בב״ח רב זאב הופשטטר עמוד פ״ג ס״ה רט״ז בשם שו״ת דברי

- 3 השו״ע מ״ו י״א
- 5 באור הגר"א יורה דעה סימו פנו ס"ק יא
- (יא) ויש מחמירי׳ כו׳. וכ״מ מדברי הזוהר הנ״ל. ב״י. ואין זה כחולק על הגמ׳ שהרי הם היו מחמירין על עצמן ג״כ המותר
- [ט] אינו צריך לא קינוח כו׳. כתב בב״י באו״ח בסימן קע״ג [שם סוף ד״ה ויש מחמירין] דלספר הזוהר אסיר למיכל אפילו בשר עוף אחר גבינה מיד ושנכון להחמיר בזה. וליתא דבספר הזוהר לא מיירי אלא בבשר בהמה וכדמוכח מלשון ספר הזוהר שכתבתי בריש הסימו אבל עוף אחר גבינה שפיר דמי כדיו הש״ס [חוליו קד. ב]. וכו אני נוהג:
  - 7 שולחו ערור יורה דעה הלכות בשר בחלב סימו פט סעיף א
- אכל בשר, אפילו של חיה ועוף, לא יאכל גבינה אחריו עד שישהה שש שעות. ואפילו אם שהה כשיעור, אם יש בשר בין השינים, צריך להסירו. והלועס לתינוק, צריך להמתין. הגה: ואם מצא אחר כך בשר שבין השינים, ומסירו, צריך להדיח פיו קודם שיאכל גבינה (הר"ן פכ"ה). ויש אומרים דאין צריכין להמתין שש שעות, רק מיד אם סלק ובירך ברכת המזון, מותר

(ז) נראה לי שוודאי וכו׳. כתב מלבושי יום טוב [סק״ד] לא שלו הוא, שהרי רבו ביו״ד סימן פ״ט [סעיף א] כתב כן, אבל באמת שלפי הדיו איו צריר כמ״ש בלחם חמודות [חוליו פ״ח אות כה] ע״כ. ואני השגתי על לחם חמודות גופיה באריכות בספרי אליה רבה דסבר הלחם חמודות דסמכינו על בעל הלכות גדולות [ברכות פ״ו ט ע״ג] ור״ת [חוליו קד ע״ב תוד״ה עוף] וליתא אלא על תוס׳ [חולין קה ע״א ד״ה לסעודתא] וראבי״ה [חולין סימן אלף קח] כדאיתא בהגהות שערי דורא סימן ע"ז והג"ה איסור והיתר [שער מ סימן א] עיין שם ודו"ק. ומכל מקום העליתי שם לדינא כשממתין שעה ומברך ברכת המזון דאיו צריר קינוח והדחה כמ״ש הש״ר [סק״ד] בשם איסור והיתר הארור ושער מ דיו דו ומביאו תורת חטאת וכלל עו דיו א לפסק הלכה, ואף שתמהתי שם דבסימני תורת חטאת כלל ע״ו [שם] פסק דבעינו קינוח והדחה וסותר אהדדי, מכל מקום :הבאתי ראיה (מכלם) מכלבו [עט ע״ב] וסמ״ק דף (כ״ח) [ק״א] [סימן ריג] דאין צריך, עיין שם שהבאתי עוד ראיות

12 חכמת אדם שער איסור והיתר כלל מ סעיף יג

יג ויש אומרים דמה שאמרו בגמרא בסעודה אחרת מותר אינו רוצה לומר זמו סעודה אלא סגי בהמתנת שעה אחת דזה הוא זמו התחלת עיכול (עייו כרתי ופלתי) ובלבד שלא יאכל בסעודה אחת קודם ברכת המזוו אפילו המתיו כמה שעות לא מהני אלא דוקא שיברר מקודם ברכת המזוו וגם שהייה שעה אחת לאחר שאכל הבשר ביו שהמתיו קודם ברכת המזוו או לאחר ברכת המזון ואם אכל בשר בלא סעודה לא מקרי סילוק עד שיברך ברכה אחרונה ואם מצא בשר בין שיניו אחר ... השעה צריך הדחה וקינוח ואם לא מצא אין צריך הדחה וקינוח...

(לא) ויקנח בו פיו יפה וכו׳ ואח״כ ידיח פיו. ע״ בחידושי הגאון רש״ש ז״ל בחולין ר״פ כה״ב דדוקא באכל גבינה הוא דבעינן קינום והדחה משום שהגבינה דבכה להיות מדובק בחינוכים ובביו השינים ואינו יוצא ע״י הדחה לחודה אבל באבל חלב סגי בהדחה לחודא עיין שם:

14 באור הגר"א יורה דעה סימו פט ס"ק ט

(ט) (ליקוט) וצריך לקנח פיו ולהדיחו. אבל הרשב״א פי׳ דבא׳ מהן סגי דאל״כ אמאי שיירו ב״ש וב״ה לאידך וכן אגרא אמאי

15 אליה רבה סימו קעג

(ה) להסירו וכו׳. רמ״א [ו]לבוש ביו״ד שם [סימן פט סעיף א] כתבו צריך להסירו ולהדיח פיו. וכתב הש״ך שם [שם סק״ד] דבעינו נמי קינוח. ואני בררתי שם דסגי [קינוח] או הדחה:

8 COR 2024 / 5785 / HALACHIC CORNER - 2024 / 5784 / HALACHIC CORNER COR 9

BY RABBI YOSEF DOVID ROTHBART

iddush levana, the sanctification of the moon, is regarded as a unique mitzvah, likened to greeting the Divine Presence (Shechina).1 It is a brief ceremony recited during the first half of each lunar month. However, it depends on the moon's visibility, making it subject to the changing weather conditions. In the Canadian winter, when the clouds seem ubiquitous and the moon is often concealed, the opportunity to recite kiddush levana can feel elusive. This article explores the considerations surrounding reciting kiddush levana when the skies are obscured.

CLOUDS BLOCK THE BRACHA

Although not the earliest source² to discuss what to do when the moon is covered, the Radvaz³ is quoted by the later poskim4 as ruling that one may not recite kiddush levana unless the light of the moon reaches earth. He explains this by comparing kiddush levana to the bracha one recites over fire during havdala. Just as one must enjoy the flame of the havdala candle and be able to utilize the light to distinguish between two coins, so too by kiddush levana, one must see sufficient light to be able to distinguish between coins. Therefore, if a thin cloud covers the moon and its light is able to shine through the vapour and benefit man, one may recite kiddush levana; if the clouds are too thick and do not allow sufficient light to reach earth, one may not recite the bracha.

The Nesivos Hamishpat⁵ brings a proof to this approach from the language of the Rema⁶ who writes. "And one shall not sanctify the moon except at night at a time when the moon is shining and [people] benefit from its light." Clearly, one may not recite kiddush levana when the moon is covered and its light is not visible.

Indeed, the Mishna Berurah⁷ accepts this approach. He rules that when thick clouds cover the moon and block its light, one may not recite kiddush levana. However, when a thin cloud blocks the moon, since one may benefit from its light. kiddush levana may be

ANOTHER VIEW

The ruling of these *poskim* is not without dispute. There seems to be a divergent approach.

The Gemara⁸ does not define the earliest time to recite kiddush levana. The rishonim contemplate this and reach various conclusions. The Rambam⁹ maintains that kiddush levana should be recited the first night of the new month provided that the moon is visible. Rabbeinu Yonah¹⁰ brings that one may only recite kiddush levana when the light of the moon is of benefit to someone on earth. This happens two or three days after the molad occurs.11

The Rambam, who maintains one recites the bracha the first day of the month, before the time that the moon's light is beneficial for people, clearly understands that kiddush levana is not a bracha one recites when benefiting from light of the moon. Instead, the bracha is recited when one sees the moon in its state of renewal. Rav Moshe Feinstein tz"l12 writes that the approach of the Rambam is accepted by the Mechaber.

Accordingly, whether one may recite kiddush levana before the light of the moon is bright enough to benefit people is subject to disagreement.

THE HALACHA

Practically, the Mishna Berurah writes that one must benefit from the light of the moon to say kiddush levana. One can determine this by imagining being in the middle of a blackout, with the only available light coming from the moon. If that light is strong enough that a person can benefit from it, he may recite kiddush levana. This will depend on the size of the moon and the thickness of the clouds. See footnote.13 In general, a barometer to use is when the shape of the moon can be clearly seen through the clouds, one may recite kiddush levana.

If one recited the bracha when thicker clouds covered the moon, another bracha should not be recited in deference to the approach that the *mitzvah* was fulfilled. Instead, that person should fulfill the mitzvah with someone else who is reciting the bracha, or, alternatively, say kiddush levana without using Hashem's name. 14 It would seem that one may also read from the Gemara or Tur which reads, "One who sees the moon in its

state of renewal should recite בא"י אשר, for then he will be able to mention Hashem's name when reciting kiddush levana. If kiddush levana must be recited (since he did not fulfill his *mitzvah* with his first recitation), this recitation will count as kiddush levana. If not, then Hashem's name was not said for naught, as the person saying it did so in the context of learning the Gemara or Tur. 15

WAITING FOR AN UNOBSTRUCTED MOON

Although one may recite kiddush levana when the moon is covered by a thin layer of cloud, some poskim¹⁶ maintain it is preferable to wait until the moon can be seen, without even a thin covering. However, if delaying kiddush levana may result in one being unable to fulfill the *mitzvah* (due to thickening clouds) or to lose out from saying it with a minyan¹⁷, one should recite kiddush levana despite the thin cloud covering.

PARTIALLY COVERED

We have seen that when the moon is covered and the covering blocks the light of the moon from reaching earth, one may not recite kiddush levana. Oftentimes, part of the moon is covered by thicker clouds and part of the moon is not obstructed at all. May one recite the bracha when seeing such a moon?

One does not need to see the entire moon to recite kiddush levana. 18 As such, even if only part of the moon is visible (and even if that small section is blocked by a thin cloud), if the light emanating from that section is beneficial (as defined earlier) one may recite the bracha. If not, then one would need to wait

It is possible that even when that small section provides sufficient light to recite kiddush levana, since part of the moon is covered, according to the poskim who prefer that the moon not be obstructed by even a thin cloud, one should wait to recite the bracha. 19 However, if delaying kiddush levana may result in one being unable to fulfill the mitzvah, one should not wait.

COVERED DURING THE BRACHA

A person who began reciting kiddush levana and did not finish the bracha before thick clouds covered the moon, may finish reciting kidddush levana. However, if before beginning the bracha he sees that this will happen, he should not start.²⁰ If he did, he may complete the bracha.²¹ If he is unsure, he may recite kiddush levana, and if the moon gets covered mid-bracha, he may finish.²²

ONE LAST THOUGHT

The Jewish people are compared to the moon. Kiddush levana symbolizes how the Jewish people, like the moon, will one day be restored to their full glory, their bright light not eclipsed by thick clouds. May the merit of this great mitzvah usher in this reality speedily, in our days.

RABBI YOSEF DOVID ROTHBART

Halachic Administrator at the Halacha Institute of Toronto (H.I.T.)

UNDER THE LEADERSHIP OF THE RABBONIM OF H.I.T. Rabbi Yacov Felder, Chairman

info@halachainstitute.com 416.535.8008 www.halachainstitute.com

- Halacha Line
- Rabbinic Mediation
- Pikuach Nefesh Issues
- Halachic Estate Consulting
- · Halachic Business Consulting

- 1 סנהדרין (מב)
- 2 תרומת הדעון (סי׳ ל״ה)
- (סי' תכ"ו סעי' א') 6 7 משנ"ב (שם ס"ק ג')
- .8 עי׳ סנהדרין (מא, ב).
- 9 רמב"ם (הלכות ברכות פ"י הל' יז), וכן דעת היד רמה ומאירי (סנהדרין שם)
  - 10 ברינו יונה (על הרי"ף מסכת ברכות דף כא. א)

העמיט דיו דמעומד משוח עפוסק כהרמר"ח.

- 11 וכן דעת הספר אבודרהם (ברכת הראייה השבח וההודאה).
- 12 שו"ת אגר"מ (או"ח ח"א סי קמ"ג). וז"ל. ולכו המחרר /או"ח תכו/ שכתר בסעי׳ ד׳ שאין מברכין עד שיעברו שבעת ימים וטעמו צריך לומר שאף לכתחלה לבכב בחדושה וכדהזכיב בסעי׳ א׳ וזה יותר טוב ממעלת לבבב שבזה"ז אין מי שיכול לצמצם ולברך בחדושה ובליל ראשון כתב שלכן עדיף לחכות עד שיעררו שרעת ימיח ואז יש כרר מעלת והניו מאורה ולא הוצרר לכותבה. ונמצא ממילא שבזמננו ליכא דין זה דמברך מעומד להמחבר ולכן
- 13 וז״ל האשל אברהם (בוטשאטש סי׳ תכ״ו) הגבול מהו עב דק וקלוש לגבי קידוש הלבנה. נראה שהוא כשנראה לאורה רוב הדברים הנראים לאורה רלי הסתר עווים. וגם כשמקדשיו קרור לחצי החודש וראה לשער לכפי האור של הלבנה בליל שביעי, שאז הוא עיקר זמן קידושה. ובשעת הדחק וכוו לשער כשוראה ממנה בור הדברים הוראים לאורה בליל שלישי. שהבי אחר שבעה, הוא רק מצד שכן הוא לכולי עלמא על צד יותר טוב, וכולי עלמא מודו שההלכה הקרועה היא לרבר אחר שלשה ימיח. ולזה יש לשער כו לוכוו רלי שוח חשש, וצלע"ע קצת. עכ"ל. ועי׳ דעת תורה (סי׳ תכ"ו) שכת׳ עמג"א [רראנע סי' זה מ"ע בעם בע"ל דסומא חייב לקדע הלבוה. ועי' והעלה עפי״ז דגח אח הלרוה מכוסה בענו ולא וראית כלל. בק שהלילה מאיר בטוב כאור בקר טרם צאת השמש יכולים לברך עלי׳ אם זה כבר יום .ט"ו ויעבור זמנה ע"ש
  - 14 הלכות חג רחג (ר"ח עמ' רס"ה ⁻ ז')
- מותר לקדעה גם בליל נו״ז בשם ומלכות. שו״ת העיב משה (או״ם סי׳ י"ד) וס׳ נוצר חסד ושו"ת שו"מ מהד"ק ח"ג (סי' קנ"א) וע' בח"ס (סי' ק"ב). והעולם נהגו שאם אין יכולין לקדשה עד ליל ט"ו או ט"ז לוקחין הגמרא או הטור ואומרים המאמר הרואה לרוה בחידושה אומר בא"י וכו'. וגומריו כל הברכה וכל הנוסח. דרך פקודך. וע' עוד בספרי תוס' חיים כלל קי"ח מס"ק ייט עד סייק לייר מדיני קידוש לרוה. עכייל.
- כ"ג), וז"ל צריך שיעברו עליה שבעה ימים שלמים מעת המולד, כנגד כחב״ד חג״ת, ואם ענן אפילו דק עליה לא יברך, וכל הלילה זמנה הוא אפילו אחר חצות, וצריך לישר רגליו כתפלת י״ח, וכשיאמר כי אראה שמיך מעשה אצרעותיר וכו׳. יראה אותח ויסתכל רה. ארל כשיתחיל לרבר לא יראה רה
- ובדין היכי דכשר לברך עפ"י הדין, [כגון שהלבנה מכוסה בעב דק וקלוש בדלעיל במג"א]. אם נכוו ומותר להמתיו עד שתהי' יותר צלולה. עתשו' שבות יעקב ח״א סי׳ ל״ז 1רא׳ שלא הי׳ לו שמו זית להדלקת וב חווכה והכיו ורות שעוה וכרר תחר אותם במקומם להדלקה ובתור כב הביאו לו שמו ופסק דכיוו דכרב התחיל להתעסק בורות שעוה יגמור בהו המצוה. אף על יעו"ש]. וע"ש בחכ"ץ מהא דכתב במ"א כאו בשם תה"ד להמתיו עד מוצ"ש. זמנו הוי כאילו שחוט לפנינו, ואפ״ה מעבירין המצוה מזמן זה כדי לעשותה במוצ"ש מן המובחר ע"ש, וא"כ ה"נ לדברי החכ"צ בנ"ד כיון דכל שאורה צלול יותר ונהנין יותר מאורה הו״ל מצוה מן המובחר, לכן יש להמתין כנ״ל .ועי׳ ררכ״י סי׳ א׳ אות ז׳ ג״כ רזה.

  - 19 הידוש לרוה (עמ' ל"ז)
- 21 חיי"א (כלל קי"ח סעי' י"ג) וז"ל, ואם התחיל לברך שהיה סובר שיכול לגמור הברכה, גומר הברכה. אבל אם משער שלא יכול לגמור קודם שתתכסה, לא יתחיל. ונראה לי דמכל מקום בדיעבד, יסיים הברכה, עכ"ל.
- 22 כן יש לדייק מלשון המג"א וז"ל, בסי' תכ"ו ס"ק א, **כשיודע** שתתכסה תכף לא יתחיל לברך, עיי״ש וכן משמע קצת מהמשנ״ב וז״ל שם, שהוא משער שתתכסה הלבנה, עיי"ש. וכן יש לצרף השיטות הובא בבה"ל שם. ועי׳ רספר הידוש לרנה (עמ׳ ל״ז) שהריא דאח משער שיערר העוו חור זמן מועט פחות משיעור כדי אמירת הברכה, נכון להמתין עד שיסור הענן

Rabbi Heber, Rabbi Brogna and Richard Rabkin together with the Olive Branch team during construction

Rabbi Matis Stebben and Rabbi Noam Gottleib kashering the home of Rabbi Dovid Zauderer

Rabbi Felder addressing a group of lawyers in the COR office at the Halacha Institute of Toronto's continuing education seminar for lawyers

Rabbi Yacov Felder giving the innaugural lecture of the COR Yoreh De'ah Series

Rabbi Dovid Laufer with the owner of Canada Smoked Fish during a production

Rabbi Yaakov Kaufman addressing the audience at COR's Yoreh De'ah series

Delegation at Toronto's first Yarchei Kallah for Rabbonim

Rabbi Heber and Rabbi Brogna at Gate Gourmet at Pearson Airport in the newly COR certified kitchen

Richard Rabkin with Joel Deutch on a visit at the Marvid Poultry plant

Community rabbis receiving mediation training at the Halacha Institute of Toronto's alternate dispute resolution centre

KASHRUTH COUNCIL OF CANADA (416) 635-9550 WWW.COR.CA QUESTIONS@COR.CA

f @CORKOSHER 🖸 @COR_KOSHER 🔰 @CORKOSHER

